

## عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی سمبولیسم در نگرش صوفیانه جبران و سپهری

## محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

## نویسنده:

علی اکبر محمدی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه بیرجند

## خلاصه مقاله:

این مقاله پژوهشی است تطبیقی میان جلوه های سمبولیسم و نمادپردازی در نگرش صوفیانه جبران خلیل جبران (1883-1931م) شاعر و اندیشمند لبنانی و سهراب سپهری (1307-1359ش) (1928-1980 م) شاعر برجسته ادبیات معاصر فارسی. از آنجا که تصوف و مکاتب فکری و فلسفی مشرق زمین، در فکر و زبان این دو شاعر بازتاب گسترده و شگرفی دارد برای این تحقیق برگزیده شدند. در این نوشتار نگارنده سعی کرده است مقدار و چگونگی پیوند تصوف با مکتب سمبولیسم به قدری تبیین کند. سپس به بررسی، تحلیل و تطبیق نماد انسان کامل، زن، کوه و درد و رنج در نگرش صوفیانه دو شاعر پرداخته شده است. تلاش برای یافتن حقیقت با ایجاد فضایی رمزآلود و ایمان به خدایی که همه جا در تجلی است از ویژگیهای مشترک رویکرد صوفیانه دو شاعر است. استفاده از رمز با همه انواع گوناگون آن، گاه در واژگان و گاه در عبارات و مفاهیم و گاه نوعی نمادگرایی اسطوره ای، تاریخی و دینی از ویژگیهای مشترک این دو شاعر نامور فارسی و عربی است.

## کلمات کلیدی:

جبران خلیل جبران، سهراب سپهری، سمبولیسم، زبان صوفیانه

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829208>

